

štábní kapitán Jaroslav Odstrčil

Od svého narození do chudých poměrů 6. listopadu 1912 v Brníčku se musel prát se životem.

V roce 1917 Jaroslav a 5 sourozenců ztratilo otce.

Na základní škole udivoval svým nadáním.

Proto se maminka rozhodla obětovat, aby mohl studovat na Gymnaziu v Zábřehu. Do podpory Jaroslava se zapojil i jeho bratr Jan.

Jaroslav zvládl v roce 1933 maturitu i přijímací zkoušky na právnické fakultě Masarykovy univerzity v Brně.

Když v roce 1934 zemřela maminka věděl Jaroslav, že se musí ještě více věnovat vedle studia výdělečné činnosti, aby mohl promovat.

To se podařilo, včetně získání titulu JUDr., v roce 1938.

Po promoci nastoupil přípravu na výkon pracovní kariéry soudce u Zemského soudu v Brně.

Rok 1938 přinesl Jaroslavovi vedle radosti z dokončení vysoké školy také otřes. Na základě dohody některých evropských mocností v Mnichově, byla jeho rodná moravská obec Brníčko zahrnuta do Sudet, okupována a přičleněna k Německé říši. Příští rok následoval další otřes v podobě vzniku Protektorátu Čechy a Morava.

Dosavadní, v rodině začínající, životní formování směrem k češtví a Československé republice, logicky vyústilo do touhy bojovat proti německému fašismu se zbraní. Což bylo v roce 1939 proveditelné po zřeknutí se závětrí protektorátu.

Jaroslav utíká přes Polsko do Francie. Zde, kvůli své touze, musí vstoupit francouzské cizinecké legie. Pomáhá mu vyhlášení války mezi Francií a Německem. V září 1939 je uvolněn z legie a může vstoupit do československého vojska ve Francií. Stejně tak jako další naši dobrovolníci, pomáhá Francii proti Německu, bohužel bez úspěchu. V červnu 1940, po kapitulaci Francie, vidí další příležitost k naplnění své touhy v Anglii. Proto se hlásí k evakuaci z Francie do Anglie.

V Anglii opět odmítá variantu relativního klidu. Hlásí se k plnění zvláštních úkolů uvnitř Německé říše, v Protektorátu Čechy a Morava. Československá vláda v Londýně prvním ze zvláštních úkolů vidí zajištění radiového spojení s územím protektorátu. Dalšími pak jsou uvnitř protektorátu aktivizace odporu, součinnost mezi odbojovými skupinami a využívání nestandardních metod boje ke způsobování škod německým fašistům.

K naplnění svého snu musí být Jaroslav Odstrčil nejdříve přijat do skupiny stejně odhodlaných československých dobrovolníků. Konečně zažívá první úspěch, po prověření je přijat. Dalším nutným krokem je absolvování speciálního výcviku a pozitivní hodnocení při jeho ukončení. Na různých místech ve Skotsku a v Anglii buduje fyzickou zdatnost, skáče s padákem, cvičí se v boji zblízka a v používání výbušnin. Nechybí přežití v nouzi, ale i fotografování, utajování činnosti či získávání lidí v Protektorátu Čechy a Morava pro aktivní odpor a odboj. Anglie nabízí svoje zkušenosti a materiál. Jak později konstatují příslušníci speciálních sil Armády ČR, ve výcviku Jaroslava Odstrčila se projevovaly předobrazy jejich výcviku v 21. století.

V roce 1942 ukončil s výtečným hodnocením speciální výcvik. I to byl patrně impuls pro jeho jmenování velitelem výsadkové skupiny Calcium. Calcium patří mezi 37 skupin vyslaných z Anglie do roku 1945 na území protektorátu.

Vzhledem k různým okolnostem se skupina dočkala letu z Itálie do protektorátu v dubnu 1944.

Vlastní vysazení u Chrudimi a rozvíjení činnosti v protektorátu bylo spojeno s různými problémy. Mezi nimi je zásadní skutečnost, že po navedení spolupracovníci gestapa, se skupina dostává do přímého kontaktu s gestapem.

Při rvačce a střelbě s příslušníky gestapa v červnu 1944 u Žďáru nad Sázavou Jaroslav Odstrčil ve věku 32 let umírá.

Je možné, že smrt velitele odvedla pozornost gestapa a pomohla zbytku, původně čtyřčlenné skupiny, v činnosti. Calcium před smrtí velitele pracovalo ve dvojících, od sebe oddělených. Skupina Calcium se stala nejdéle fungujícím výsadkem z Anglie v protektorátu.

Za členy Československé obce legionářské ze Šumperka a okolí
Ing. Jiří Skrbek